

EXPRES

Nr 197 (1467)
ROK V.

ILUSTROWANY

ŚRODA

Warunki wykonania Planu 6-letniego

Na 33 posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego RP, w pierwszym punkcie obrad Marszałek Sejmu udzielił głosu wiceprzewodniczącemu PKPG ob. Jędrzychowskiemu, który omówił projekt ustawy o Planie 6-letnim.

Na zakończenie swego przemówienia min. Jędrzychowski przedstawił warunki, które umożliwią wykonanie zadań Planu 6-letniego. Poniżej zamieszczamy końcowy fragment przemówienia.

Warunkiem realizacji zadań Planu jest osiągnięcie poważnych oszczędności materiałowych w Gospodarce Narodowej.

Warunkiem realizacji zadań Planu jest poważne obniżenie kosztów własnych w oparciu o wydajność pracy, o oszczędności materiałowe oraz o redukcję wydatków administracyjnych.

Warunkiem realizacji Planu jest wzmocnienie rozrachunku gospodarczego w gospodarce socjalistycznej, zwiększenie rentowności przedsięwzięć, przyspieszenie obiegu środków obrotowych.

Warunkiem realizacji Planu jest udoskonalenie organizacji i pogłębienie metod socjalistycznego planowania, tego podstawowego narzędzia kierownictwa Gospodarki Narodowej i mobilizacji jej rezerw wewnętrznych.

Wnosząc o przyjęcie pod obrady i uchwalenie projektu ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu, min. Jędrzychowski wyraża pewność, że wykonanie Planu 6-letniego wzmocni nasze siły, zwiększy nasz wkład w dzieło obrony państwa, będzie potężnym ciosem zadany obozowi podległości wojennych, będzie potężną pomocą, udzieloną przez nas międzynarodowej klasie robotniczej i wszystkim postępowym siłom na świecie.

O pokojowe rozwiązanie problemu koreańskiego

Stalin wita

po pokojową inicjatywę premiera Pandit Nehru

Agencja TASS ogłasza pismo premiera hinduskiego Pandit Nehru do Generalissimusa Stalina, odpowiedź Generalissimusa Stalina oraz depeszę, którą nadesłał następnie Pandit Nehru.

Pismo premiera Hindustanu Pandita Dżawaharłal Nehru do przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR J. W. Stalina z dnia 13 lipca br. głosi co następuje:

„W rozmowach, które nasz ambasador odbył z Ministerstwem Spraw Zagranicznych w Moskwie, wyjaśnił on stanowisko Hindustanu wobec konfliktu koreańskiego. Cel Hindustanu polega na tym, by zlokalizować konflikt i przyczynić się do jego szybkiego pokojowego uregulowania drogą usunięcia obecnych impasów w Radzie Bezpieczeństwa w ten sposób, aby przedstawiciel Rządu Ludowego Chin mógł zająć swe miejsce w Radzie, by Zw. Radziecki mógł wrócić do Rady i by ZSRR, USA i Chiny, w ramach Rady lub poza Radą, dro

gą nieoficjalnego kontaktu, z pomocą i przy współpracy innych państw milujących pokój, mogły znaleźć podstawy do położenia kresu konfliktowi i do ostatecznego rozwiązania problemu koreańskiego.

Zywiąc pełne przekonanie, że Wasza Ekscelencja zdecydowana jest poprzeć pokój i w ten sposób utrzymać solidarność Narodów Zjednoczonych, ośmielam się wystosować do Pana ten osobisty apel, by zechciał Pan wykonać swój wysoki autorytet i swe wpływy dla osiągnięcia tego wspólnego celu, od którego go zależy pomyślność ludzkości.

Proszę przyjąć, Ekscelencjo, wyrazy mego najwyższego poważania”.

Odpowiedź J. W. Stalina na pismo Pandita Nehru.

Do Jego Ekscelencji Premiera Związku Radzieckiego J. W. Stalina
Jestem w najwyższym stopniu wdzięczny za szybką i aprobującą odpowiedź Waszej Ekscelencji. Nawiązuję niezwłocznie kontakty z innymi zainteresowanymi rządami i mam nadzieję, że wkrótce będę mógł znowu zwrócić się do Waszej Ekscelencji.

Z poważaniem
(-) DŻAWAHARŁAL NEHRU, Premier Hindustanu

(-) J. W. STALIN, Premier Związku Radzieckiego

Depesza Premiera Hindustanu Pana Pandita Dżawaharłal Nehru do J. W. St

lina z dnia 16 lipca głosi co następuje:

Do Jego Ekscelencji Premiera Związku Radzieckiego J. W. Stalina
Jestem w najwyższym stopniu wdzięczny za szybką i aprobującą odpowiedź Waszej Ekscelencji. Nawiązuję niezwłocznie kontakty z innymi zainteresowanymi rządami i mam nadzieję, że wkrótce będę mógł znowu zwrócić się do Waszej Ekscelencji.

Po sforsowaniu rzeki Kum

Tajdżon w rękach Armii Ludowej

Dalsze sukcesy wojsk pfn. Korei

Agencja Reutersa w depeszy z Hongkongu donosi, że nocy ubiegłej wojska północno-koreańskie objęły w swe posiadanie opuszczone przez Amerykanów i klikę Li Syn-mana miasto Tajdżon, które pełniło rolę tymczasowej siedziby marionetkowego rządu południowo-koreańskiego i amerykańskiej kwatery głównej. Miasto Tajdżon liczy 135 tysięcy mieszkańców.

Według doniesień agencji Reutersa z Tokio, siły północno-koreańskie wkroczyły również do miasta Jongdok, węża kolejowego na wschodnim wybrzeżu południowej Korei, w odległości 150 km na północ od portu Pusan. W rękę wojsk północno-koreańskich znalazła się też miejscowość Jangjang, przyczem wojska te nawiązały w tym rejonie łączność z partyzantami.

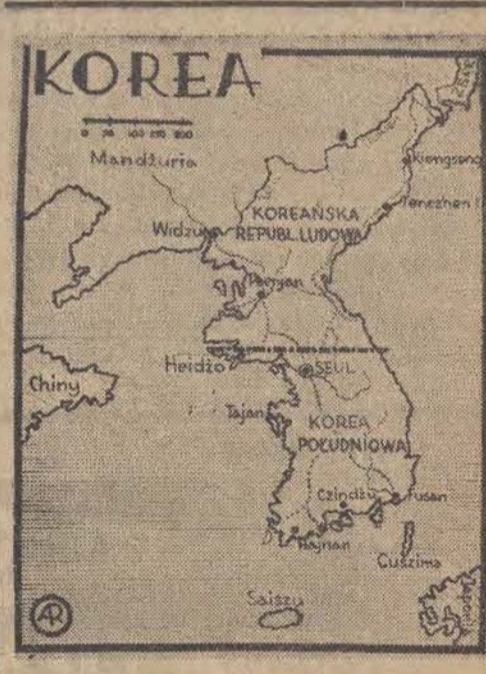
Sztab Mac Arthura nie ogłosił w dniu 18 bm. komunikatu o przebiegu działań wojennych w Korei.

16 lipca lotnictwo amerykańskie dokonało kilku bandyckich nalotów na miasto Seul, przy czym ucierpiały szkoły, szpitale i instytucje kulturalne, a wielu mieszkańców poniosło śmierć. Samoloty Armii Ludowej nawiązały walkę i zestrzeliły dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Sprzęt żyta na ukończeniu

Kampania żniwna przebiega pomyślnie w całym kraju. Aby uchronić zboże przed niespodziewanym deszczem, sprzęt i zwózkę zbóż przeprowadza się nawet w niedzielę, a często pracuje nawet do późnej nocy.

Dzięki tym wysiłkom, w poszczególnych województwach sprzęt żyta jest już na ukończeniu, a rozpoczyna się w całej pełni koszenie pszenicy ozimej. W trzech tylko województwach: rzeszowskim, krakowskim i warszawskim sprzęt żyta przeprowadzono w 80 proc., pszenicę zaś skończono w tych województwach przeciętnie w 20 proc.

Projekt ustawy o Planie 6-letnim na forum Sejmu Ustawodawczego RP

83 posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 18 lipca 1950 r. otworzył marszałek Kowalski. Na posiedzenie przybyli członkowie Rządu z premierem Cyrankiewiczem na czele. W pierwszym punkcie porządku dziennego, obejmującym pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o 6-letnim Planie rozwoju

Ambasador Chin Ludowych w Warszawie

Pierwszy ambasador Chińskiej Republiki Ludowej w Warszawie gen. Peng Ming-chih złożył w dniu 18 bm. wstępną wizytę podsekretarzowi stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych dr. Stanisławowi Skrzyszewskiemu i sekretarzowi generalnemu MSZ — ambasadorowi Stefanowi Wierbłowskiemu.

Wyzwolenie wysp Pisan przez Chirską Armię Ludową

Jak donosi agencja Nowych Chin, Chińska Armia Ludowa wyzwoliła w dniu 16 bm. wyspy Pisan, położone w odległości 80 km na północny wschód od portu Wenczhou (prowincja Czekiang).

Formacja trzeciej Armii Ludowej dokonała ataku na amfibiiach i w ciągu kilku godzin wyspy te zajęła. Niedobitki wojsk kuomintan gowskich zostały zlikwidowane. Ponad 400 oficerów i żołnierzy zostało wziętych do niewoli.

Żniwa w woj. łódzkim dobiegają końca

Kampania żniwna przebiega pomyślnie w całym kraju. Jeżeli idzie o woj. łódzkie — żniw żyta w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych dobiega końca. Żyto zebrali z pół całkowicie powiaty: rawsko-mazowiecki, łęczycki i skierniewicki. W żniwach przodują PGR, a m.in. zespoły PGR: Ruda, Nakielnica, Babok i Krzesłów. Robotnicy zespołu Nakielnica w pow. łódzkim, którzy wzorowo zorganizowali prace żniwne w swoim zespole, pomagają obecnie przy żniwach spółdzielniom produkcyjnym w Srebrnej i Kontrowersie.

We wszystkich powiatach woj. łódzkiego rolnicy przystąpili do sprzątu zbóż iarych. Po plonami zasiano w woj. łódzkim 85 proc. powierzchni do żyzności.

gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu na lata 1950-1955, marszałek Kowalski udzielił głosu zastępcy przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego min. Stefanowi Jędrzychowskiemu.

(Fragm. z przemówienia ministra Stefana Jędrzychowskiego podajemy oddzielnie).

Projekt ustawy o 6-letnim Planie rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu został odesłany do Komisji Planu Gospodarczego i Budżetu.

W dalszym ciągu obrad Sejm skierował do odpowiednich Komisji szereg ustaw oraz uchwał i kilka projektów ustaw m. in.: o organizacji współpracy kulturalnej z zagranicą, o rejestrze inżynierów i techników, o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia, o zapewnieniu bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze maszyn i urządzeń technicznych oraz o zniesieniu Izby Lekarskiej i Lekarsko-Denty stycznych.

Wciąż napływają zobowiązania

Dalsze miliony złotych daje Gospodarce Narodowej Czyn Lipcowy

Choć niewiele już czasu dzieli nas od radosnego Święta Odrodzenia — ciągle jeszcze płynie fala meldunków z niezliczonych zakładów pracy o entuzjastycznie podjętych zobowiązaniach ku czci rocznicy Manifestu PKWN.

P.L.B im. 1. dywizji Kościuszkowskiej (dziewiątka bawelniana) melduje, że do zobowiązań przystąpiło 2.777 osób, wykonane zaś prace ponad plan wyrażają się ogólną wartością 81.097 złotych według cen niezmiennych z 1937 r.

PZPB im. Szymona Harnama (dawniejsza ósemka bawelniana) zobowiązania swoje czyni na ogólną wartość 724.242 zł., z czego tkalnica wyprodukuje tkanin ponad plan wartości 47.729 zł., przedziałnia przędzy za 376.286 zł., wykończalnia wykona robót na sumę — 123.000 zł, oddział przygotowawczy zaś na sumę 177.228 zł.

Fabryk: Pluszu i Dywanów im. Tadka daje z tkalni 300 metrów ponad plan, wartości

429.600 zł., a z przedziałni 138 kg. ponad plan, wartości 101.800 zł. Rudzka Farbiarnia i Wykończalnia „Pierwsza” ponadplanową produkcję oblicza na 8.614.000 zł.

Jednocześnie napływają już meldunki z licznych zakładów pracy o zaciąganiu Wart Pokoju. Wszędzie widać prace nad upiększaniem sal girlandami i czerwienią, co tworzy odświeżoną oprawę dla wrzeclion i krosien.

Z innych części kraju napływają meldunki o przedterminowym wykonaniu zobowiązań produkcyjnych, podjętych w ramach Czynu Lipcowego.

6-osobowa brygada rębacza ścianowego z kopalni „Szombierki” G. Jelenia przekroczyła swe zobowiązania o 42 proc., osiągając 212 proc. normy. Ich towarzyszą prace — brygada Stanisława Grucy wykonała zobowiązanie przy wydobyciu węgla na tzw. ścianie z nad wyżką 28 proc., uzyskując 188 proc. normy. C. rńnicy oddziałów II, III, IV i XIII Kop.

im. Georgi Dymitrowa przekroczyli swe zobowiązania w granicach od 7—10 proc.

We współzawodnictwie długofalowym racjonalizatorów Wrocławskiej Fabryki Wagonów czołowe miejsce zajął wysokokwalifikowany tokarz Adam Bielniak, który zobowiązał się zaoszczędzić do 22 lipca br. przez pomysły racjonalizatorskie 1 milion złotych. Zobowiązanie długofalowe wykonał Bielniak na miesiąc przed terminem.

Załoga Gdańskiej Stoczni zwycięsko realizuje zobowiązania o wartości ponad 200 milionów zł. m. in. załoga inspekcji technicznej oddała do użytku na 30 dni przed terminem na s/s „Marchlewski”.

Robotnicy warsztatów TOR w Tczewie wyremontowali ponad plan i oddali do użytku młockarnie wartości 500.000 zł., a załoga odlewni wykonała prace o wartości 308.000 zł. Ogólna wartość zobowiązań załogi TOR w Tczewie wynosi 2.786.000 zł.

Odpowiedź Generalissimusa Stalina

Język, jakim mówią imperialiści i agresorzy amerykańscy o kwestii koreańskiej jest językiem brutalnej siły i nieustających gróźb pod adresem narodu Korei i pod adresem wszystkich narodów, miłujących pokój i wolność. Krwiożerczość i cynizm wystąpień dyplomatów imperialistycznych, a przede wszystkim amerykańskich, walczą o palmę pierwszeństwa z krwiożerczością żołdaków Mac Arthura, wylewających całą swą wściekłość za swe — nazwijmy to delikatnie — niepowodzenia wojenne — na kobiety i dzieci, na starców i chorych w otwartych miastach koreańskich. Atmosfera, jaką stwarza dyplomacja imperialistyczna wokół zagadnienia koreańskiego jest atmosferą brutalnego gwałtu i cynicznego bezprawia.

W tę atmosferę uderza spokojny głos wodza narodów radzieckich i całego świata pokoju i postępu, głos Generalissimusa Stalina. „Witam pańską inicjatywę pokojową” — mówi Generalissimus Stalin w odpowiedzi na list premiera Hindustanu, Pandit Nehru. „Podzielim w pełni pański pogląd co do celowości pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej”. Wódz światowego obozu pokoju, kierownik pokojowej polityki Związku Radzieckiego zabiera głos by stwierdzić, że można i należy pokojowo uregulować kwestię koreańską.

Generalissimus Stalin wskazuje konkretnie, w jaki sposób można pokojowo uregulować kwestię koreańską. Można to zrobić poprzez Radę Bezpieczeństwa, której statut ONZ powierzył wysoką misję obrony pokoju. Żeby rozwiązać sobie ręce dla bezprawia i agresji, imperialiści amerykańscy — wbrew Kartie ONZ — nie dopuszczają do Rady Bezpieczeństwa przedstawicieli Chin Ludowych, jedynie legalnych przedstawicieli 475-milionowego narodu chińskiego. Fakt ten stał się przyczyną, że i Związek Radziecki nie

bierze udziału w pracach ONZ. Ale pokojowo uregulować kwestię koreańską może tylko pełny, legalny skład Rady Bezpieczeństwa, obejmujący pięć wielkich mocarstw, w tej liczbie i Chiny Ludowe, a nie kadłubowy twór, wprawiany w ruch przez amerykańskich imperialistów. W ten sposób obrona pokoju przez Józefa Stalina wiąże się najściślej z obroną prawa międzynarodowego, z obroną autorytetu ONZ i jej Kartę, z obroną umów międzynarodowych, deptanych przez agresorów.

Generalissimus Stalin wskazuje dalej, że dla szybkiego uregulowania kwestii koreańskiej należało by wysłuchać w Radzie Bezpieczeństwa przedstawicieli narodu koreańskiego. Amerykańscy agresorzy pragną, jak wiadomo, narzucić narodowi koreańskiemu swą wolę siłą i gwałtem. Imperialiści uznają jeden język w stosunku do narodu koreańskiego, język bombardowań i salw artylerii okrętowej. Stalin natomiast stwierdza, że naród o

którego losach ma decydować Rada Bezpieczeństwa, winien mieć możność przedstawienia Radzie swoich żądań i postulatów. Czy może być bardziej zrozumiałe i bardziej słuszne stanowisko? W ten sposób obrona pokoju przez Generalissimusa Stalina łączy się nierozdzielnie z obroną prawa narodów do samodzielnego stanowienia o swoim losie.

Odpowiedź premiera Związku Radzieckiego, Józefa Stalina, na list Pandit Nehru zawiera w sobie wszystkie zasadnicze elementy polityki radzieckiej: walkę o pokój, obronę prawa międzynarodowego i autorytetu ONZ oraz obronę prawa narodów do swobodnego decydowania o swoim losie.

Odpowiedź Stalina jest też dokumentem, którym narody świata, a w tej liczbie i naród polski udzielają całkowitego poparcia. Józef Stalin, chorąży pokoju światowego, wskazuje rzetelną i prawdziwą drogę pokojowego uregulowania zagadnienia koreańskiego.

Zbliża się Święto Odrodzenia

Uroczysta akademія w ORZZ

w związku z obchodem 6-ej rocznicy PKWN

Okręgowa Rada Związków Zawodowych w Łodzi zorganizowała wczoraj uroczystą akademię w związku z obchodem rocznicy PKWN.

W części oficjalnej referat okolicznościowy wygłosił przedstawiciel Wojewódzkiej Szkoły Związków Zawodowych ob. Zbigniew Krawczyński.

Mówca zobrazował drogę, jaką przeszło Państwo Polskie od momentu powołania PKWN-u aż do chwili obecnej. Była to droga żmudnej pracy nad odbudową zniszczonego przez okupanta i działania wojenne kraju i budowania zrębów socjalizmu. Dzięki wysiłkom wszystkich ludzi

pracy pod przewodnictwem Partii i Rządu osiągnięte zostały wszelkie sukcesy.

Ob. Krawczyński przedstawił owoce 6-letniej pracy, stwierdzając, że te wielkie osiągnięcia były możliwe tylko dzięki pomocy Związku Radzieckiego. Następnie ilustruje przykładami wkład naszego narodu i Rządu w dzieło budowania trwałego pokoju.

Po refracie zerwała się burza oklasków i okrzyków na cześć Prezydenta Bieruta, Związku Radzieckiego, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i walki o pokój.

Akademii zakończyły występy zespołów świetlicowych oraz występy artystów Opery Śląskiej. (j)

Łódzcy pocztowcy zradiofonizowali całą wieś

Koło SKRK przy Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji przyczyniło się we własnym zakresie do radiofonizacji kraju.

Członkowie koła zgodnie z podjętym w Czynie Łąpcowym zobowiązaniem pracowali w ciągu ubiegłej soboty i niedzieli we wsi Kamion, w pow. skierniewickim, gdzie instalowali głośniki radiowe. W ciągu obydwu dni zradiofonizowano wszystkie domy, należące do chłopów, członków istniejącej tu spółdzielni produkcyjnej, obejmującej swym zasięgiem całą wieś. (m)

Cegielnia „Piwonice” podejmuje wezwanie

Współzawodnictwo długofalowe w ceramice budowlanej

Wezwanie rzucone przez załogę cegielni „Krubin” pod Ciechanowem, podległej warszawskiemu zakładom ceramiki czerwonej, podjęła załoga cegielni „Piwonice”, należąca do łódzkich zakładów ceramiki czerwonej. Podjęte wezwanie dotyczy rozpoczęcia współzawodnictwa długofalowego o tytuł najlepszego zakładu w ceramice budowlanej.

Załoga cegielni „Piwonice” zobowiązała

się przekroczyć do końca br. plan produkcji ustalony według nowych norm, zwiększyć ilość pierwszego gatunku cegły do 90 proc., zmniejszyć ilość braków do 2 proc., zaakordować 95 proc. wykonywanych robót i objąć współzawodnictwem pracy 95 proc. załogi, przestrzegać jak najściślej socjalistycznej dyscypliny pracy, zmniejszyć awaryjność do minimum oraz zaoszczędzić jeszcze do końca roku 3.285 tys. zł. (l)

ANDRZEJ ZAŃSKI

32)

— A dajcie spokój z tymi swoimi kazaniami i moralami! — jeszcze niecierpliwiej przerwała mu żona. — Jeżeli nie chcesz, jedź sobie do Warszawy, nie będę cię zatrzymywała. My jednak z Anną skorzystamy z zaproszenia. Prawda, Aniu?

Anna przez cały czas milczała. Po jej głowie snuło się mnóstwo najrozmaitszych myśli. Dotychczas — mimo porannej rozmowy w aucie — nie wierzyła, że Karwicz traktuje swoje zaloty na serio. Teraz słowa matki zastanowiły ją. A może jednak Henryk uważa ją za coś więcej niż przelotną znajomość towarzyską? Zresztą dla czego nie miałby się zainteresować nią naprawdę? Czy nie jest ładna? Czy nie podoba się mężczyznom? Jeśli nie starając się nawet o to, zdobyła serce Czeška i Ortena, dlaczegożby nie umiała pozyskać Karwicza?

— To byłaby dla mnie rzeczywiście kariera! — pomyślała słowami matki. A potem, odkładając serwetkę, zastanowiła się głośno:

— Jestem bardzo ciekawa, jak wygląda matka Henryka, Helena Karwiczowa.

ROZDZIAŁ SZÓSTY

HELENA KARWICZOWA

Pani Helena Karwiczowa była dzisiaj już tylko legendą, czymś nieledwie nie-realnym — kobietą, o której wiele mówiono, ale którą osobiście znało nie wiele już osób i to tylko te, z dawniejszego już pokolenia.

Przed laty odgrywała ona w wielkim towarzystwie Łodzi rolę bardzo decydującą.

Trzydzieści lat temu podekscytowała zamknięty w sobie świat łódzkich fabrykantów i przemysłowców wiadomością, że Henryk Karwicz, właściciel wielkiej fabryki wyrobów bawełnianych, ożenił się z córką zubożalego ziemianina, noszącego jedno z najbardziej arystokratycznych nazwisk w Polsce.

Rozkochani w pieniądzu i w robieniu pieniędzy businessmeni łódzcy, przeważnie dorobkiewiczowie w drugim czy trzecim pokoleniu, bardzo wrażliwi byli na dźwięk tytułów. Wprawdzie niektórzy z nich twierdzili, że Karwicz robi głup-

stwo, żeniąc się z panną bez większego posagu, nie mniej i oni bardzo byli ciekawi, jak wygląda jego młoda małżonka.

A młoda pani Karwiczowa była rzeczywiście piękna. Wysoka, postawna, ciemnowłosa o płomiennych, czarnych oczach, władcza i pełna kobiecego wdzięku wywarła na tych, którzy zaproszeni zostali przez Karwicza na pierwsze po powrocie z zagranicy przyjęcie, piorunujące wrażenie.

— Wygląda jak Junona, ubrana w paryską toalete! — rzekł stary Grohman i nazwa ta przyłgnęła do niej już na zawsze.

Przypominała rzeczywiście Junonę. Zwłaszcza wtedy, kiedy ubrana w ciemną suknię z głębokim (modnym wówczas) dekoltażem, z obnażonymi, przepysznie białymi ramionami — z olbrzymim wachlarzem ze strusich piór w ręku — wchodziła na salę balową.

Na balach była zawsze królową. „Ale królową mogłaby być nie tylko na balach” — powtarzali panowie, spoglądając na nią z zachwytem i z podziwem.

Ona — i to również upodobniało ją do Junony — była zawsze pełna powściągliwej rezerwy. Żaden z panów nie mógł się pochwalić, że usłyszał od niej coś więcej niż zwykłe, zdawkowe słowo uprzejmości. Wzbudzała admirację, ale umiała trzy mać w należytej odległości tych, których wabiła zmysłowym pięknym swoich białych ramion.

Opowiadano o niej, że jako młoda dziewczyna przechodziła jakąś tragedię,

J. M. KRAKÓW: Szkoła Filmowa przyjmuje zapisy do 20 lipca. Jeżeli złożył już pan podanie — sekretariat szkoły powiadomi Go bezpośrednio o dacie egzaminów, które przewidziane są na wrzesień. Zasadniczo miejsca w internacie przewidziane są przede wszystkim dla zamiejscowych kandydatów, a więc posiada Pan szanse na miejsce w internacie. Posiadany przez Pana cenzus naukowy — duża matura jest dostateczny. Do podania należało dołączyć metrykę urodzenia, świadectwo moralności, odpis doku mentu wojskowego i 4 fotografie.

KORNACKI MICHAŁ — WIELUŃ I INNI CZYTELNICZY: Państwowe Liceum Felczerskie, o którym informowaliśmy szczegółowo, mieścić się będzie przy ulicy Nowotki Nr 54. Z wszelkimi zapytaniami należy się zwracać bezpośrednio pod wskazany adres.

WIKTORIA KAŻMIERZAK: Jeżeli pracodawca nie zgłosił Pani do Ubezpieczalni Społecznej i nie otrzymuje Pani zasiłku rodzinnego, powinna Pani niezwłocznie udać się do Ubezpieczalni (wydział zasiłków rodzinnych) i o powyższym zawiadomić.

ZAWIEDZIONY: Drogi Panie! Sądźmy, że powodem zajścia, które dopełniło miary, była ta „ćwiarteczka” wódki, wypita przez Pana bezpośrednio przed gorszącą sceną. Ra dzimy serdecznie, aby Pan skontrolował swoje zachowanie w stosunku do żony, a napewno dojdzie Pan do wniosku, że nie za wsze był Pan taktowny i delikatny. Fakt, że żona teraz przyjęła pracę — mimo, że macie małe dziecko, tylko dobrze o niej świadczy. Jeżeli kocha Pan żonę, jak nas Pan o tym zapewnia, radzimy zmienić swoje postępowanie, nie zaglądać do kieliszka, a napewno zapanuje w domu znowu harmonia i spokój. Obowiązany Pan jest tak uczynić również i ze względu na dziecko, które nie powinno być świadkiem gorszących scen.

Osiedle muranowskie rośnie

Budowa osiedla mieszkaniowego Muranów w Warszawie: na pierwszym planie zbrojarz z brygady młodzieżowej, Leon Rowiński.

która zaciążyła potem na jej usposobieniu. Czy męża swojego kochała? Różnie o tym mówiono. Faktem jest tylko, że Henryk Karwicz oszalał na jej punkcie: a Karwicz był człowiekiem mocnym, nie uznającym kompromisu, umiejącym konsekwentnie wprowadzić w czyn każdy swój zamiar.

Robotnicy opowiadali o nim, że jest bez serca. W groźnym, a wspaniałym w dziejach proletariatu łódzkiego roku 1905-ym, w pamiętne czerwcowe dni, kiedy robotnicy łódzcy krwawili na barykadach, w fabryce Karwicza przyszło do burzliwych wystąpień.

To, co dla innego mogłoby być przestrogą, nie nauczyło niczego Henryka Karwicza.

W swojej fabryce rządził się dalej jak udzielny książę, nieustępliwy, bezwzględny, staczając z robotnikami istne batalie o parę kopiejek. Za to w życiu prywatnym miał gest szeroki i sywał tysiącami rubli, zwłaszcza wtedy, kiedy w grę wchodziła jego żona.

Dla niej miał wszystko: i pieniądze i uśmiech i tklivość... A nawet to (czego, jak robotnicy twierdzili, nie posiadał) — serce!

Tylko, że osobiwa była podobno jego miłość do pięknej żony. Mówiono, że był o nią patologicznie wręcz zazdrośny: nawet o jej przeszłość. Lecz jeśli nawet tak było, Helena miała zbyt wiele dumy, ażeby skarżyć się przed kimkolwiek.

(C.d.n.)

PRZYGODY WICKA I WACKA

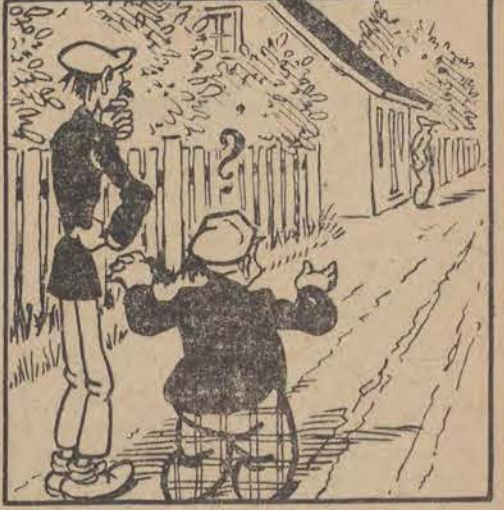
WICEK: — Tutaj więc miały być złożone nasze plecaki, ale ich nie widzę... Przepadły i koniec!
WACEK: — Oho! Kulaczek z psem!
WICEK: — To wyrwyjmy!...

WACEK: — Pies mnie dogania!...
WICEK: — Rzuć mu kielbasę!...
WACEK: — Kiedy mi szkoda!...
WICEK: — To niech cię chapnie!...
WACEK: — Już mu rzuciłem!...

WACEK: — O rety, jaki jestem głodny! Może gdzieś coś kupisz?
WICEK: — Ale za co? Przecież forse mieliśmy w plecakach... Zresztą do cici jest już blisko.

WICEK: — Oto domek cici Drypcil! Skończyły się nasze biedy!
WACEK: — Nareszcie! Ale kto to przed nim stoi? Czyż by się ciocia aż tak zmieniła?...!

Symbol pracy i pokoju

Rzeźba w gipsie, przedstawiająca kobietę z gołębiem pokoju i robotnika z młotem, stanie w pasażu, przy ul. Piotrkowskiej, u głównego wejścia na Wystawę Gospodarczą.

W sobotę — na Zdrowie!

Wielka zabawa

Dekorujemy miasto na cześć Święta Odrodzenia

„...Święto Odrodzenia Polski Czerwona Łódź obchodzić będzie radośnie, w poczuciu dobrze spełnionego obowiązku w przeciągu 6 lat tej ciężkiej pracy. Apeluje do obywateli miasta, instytucji, przedsiębiorstw, zakładów, urzędów, aby na dzień 22 lipca podjęli pracę nad dekorowaniem budynków, witryn, frontonów, ulic i placów dla uświetnienia Święta Odrodzenia...”

Tak kończy się apel przewodniczącego Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi. Przygotowania do obchodu wielkiego święta już się rozpoczęły. Dzień i noc robotnicy w Alejach Kościuszki i pasażu pracują przy urządzeniu Wystawy Gospodarczej. Podjęto też prace w Parku Ludowym, gdzie w sobotę 22 bm. odbędzie się Festyn Ludowy.

Liczne atrakcje i rozrywki są gwarancją miłego spędzenia czasu, toteż ściągają niewątpliwie na Zdrowie wiele tysięcy łodzian.

Teren Parku Ludowego podzielono na 14 rejonów, w których począwszy od 10 rano aż do 8 wieczór można się będzie doskonale zabawić i jednocześnie wypocząć.

Łodzianie, którzy nigdy jeszcze nie skakali z wieży spadochronowej, będą mieli doskonałą ku temu okazję na punkcie Nr 2. Nieco bliżej, tuż obok ZOO, umiła

nam będą czas występy zespołów świeclicowych, artystów Teatru Nowego i orkiestry symfonicznej.

Kto zechce potańczyć, będzie się mógł udać w Al. Retkińską, gdzie przygrywać będą doskonałe orkiestry taneczne. Opodal, na placu Nr 5, rozwesela nas aktorzy „Osy”.

Po tańcu przyjemnie jest odpocząć. A gdzie łatwiej o wypoczynek, jak nie nad stawem? Z pewnością więc w punkcie Nr 6 nie zabraknie przez cały dzień szukających wytchnienia łodzian.

A co będzie z naszymi milusińskimi? Mamusia mogą je z całym spokojem zabrać ze sobą na Festyn. Zespoły teatrów „Pinokio” i „Arlekin” zatroszczą się już o to, aby i dzieciarnia bawiła się doskonale.

Co jeszcze można powiedzieć o wielkiej zabawie? To, że udział w niej zgłosiła również goszcząca w Łodzi Opera Śląska, która wystąpi na placu Nr 7 oraz że o stronę żywnościową zatroszczy się kilkadziesiąt ruchomych bufetów, które przywiozą z sobą dziesiątki ton bułek, kielbas, czekolady, win, napojów chłodzących itp.

Zabawa uda się w 100 procentach! (sk)

23 bm. sklepy będą otwarte jak w zwykłe dni niedzielne

Minister Handlu Wewnętrznego wydał polecenie, by w niedzielę, 23 lipca otwarte były sklepy w tych samych godzinach, co w zwykłe dni niedzielne. Godziny otwarcia sklepów spożywczych w tym dniu powinny zabezpieczyć zaopatrzenie ludności w artykuły konsumpcyjne (np. mleko).

Ku czci Święta Odrodzenia Dodatkowe remonty wykonają pracownicy Z. N.

Pracownicy Zarządu Nieruchomości w Łodzi podjęli szereg zobowiązań dla uczczenia Święta 22 Lipca. Postanowili m. in. naprawić poza planem 29 dachów w domach robotniczych, sporządzić 100 dodatkowych kosztorysów dla MPB na remonty dachów, naprawić 7 pomp, zabezpieczyć i naprawić zbiorniki smoły itd. Wydział Przemysłu natomiast zobowiązał się dołożyć usilnych starań, aby przyspieszyć założenie pralni społecznych, wykonać spis alfabetyczny wszystkich zakładów przemysłowych i rzemieślniczych w Łodzi itp.

To za daleko — z Chojen na Bałuty

Dlaczego nie ma tramwajów

w czasie przybywania pociągów z niedzielnymi wczasowiczami

W akcji wczasów niedzielnych na terenie Łodzi jest jeszcze jeden drobny mankament, który niewątpliwie jak najszybciej winien być usunięty.

Pociągi przywożące wczasowiczów przyjeżdżają do Łodzi w późnych godzinach wieczornych o 23-ej czy nawet 24-ej. Zdarza się także, że w wypadku zapalenia obu dworców przez pociągi pasażerskie, uczestnicy wczasów wysiadają na dworcach Łódź-Chojny.

Tymczasem o tej porze nie ma tam już żadnego połączenia tramwajowego z miastem i ci, którzy mieszkają na przy-

kład na Bałutach, muszą tracić dwie godziny na dostanie się pieszo do domu.

Miejskie Zakłady Komunikacyjne bywają zwykle w takich wypadkach zawiadamię. „Orbis” jak i zainteresowane zakłady pracy zwracają się do MKZ z prośbą o skierowanie w tych godzinach na dworzec dodatkowych wagonów tramwajowych.

Jak dotąd jednak, kończy się to na niczym. MKZ zawiadomienia przyjmują, ale wagonów nie podstawią.

I robotnicy wracają do domu pieszo. Jak długo jeszcze tak będzie? (m)

Znowu zarają się dworce kolejowe

Jeden turnus się skończył drugi się rozpoczyna

wracają z kolonii letnich do stęsknionych rodziców

Wypoczęte dzieci

Piękne dni na koloniach letnich przeszły, jak z bicza trzaśł. Opalona i wypoczęta dżłatwa już za parę dni powraca do miasta, do stęsknionych rodziców. Jednocześnie rozpoczynają się wyjazdy dzieci i młodzieży szkolnej na II turnus kolonii letnich.

Pierwsza partia z I turnusu przyjeżdża do Łodzi w nadchodzącą niedzielę 23 bm. Dnia tego wracają dzieci z Domiechowic (o godz. 16-ej na ul. Podmiejską 21), z Teofilowa (16—17 ul. Kopcińskiego 54), z Rogowa (19.10 Dworzec Fabr.).

Dnia 24 bm. będziemy witali dzieci z Barkowic Mokrych (16—17 ul. Podmiejska 21) oraz z Przesieki, Podgórzyna i Szklarskiej Poręby (4.12 Dw. Kaliski).

W trzy dni później 27 bm. przyjadą dzieci z Wiśniowej Góry (11.17 Dw. Fabr.), z Ręczna (16—18, Podmiejska 21), z Głowna (10.21 Dw. Kaliski), z Dąbrówki (godz. 10, Pl. 9-go Maja).

Dnia 28 bm. wracają dzieci z Żukowa Kartuz (5.55 Dw. Kaliski) oraz z Komuny (19.29 Dw. Kaliski).

Działwa z Prabutów przyjeżdża 29 bm. o 5.27 na Dw. Kaliski.

Nie znaczy to, że akcja kolonijna już

się skończyła. Do miasta wraca tylko część dzieci — pierwszy turnus. Do opróżnionych domów wyjadą inne dzieci łódzkie, aby tak samo wypocząć i nabrać sił do dalszej nauki.

Pierwsza partia II turnusu opuszcza Łódź w niedzielę 23 bm. Dzieci wyjeżdżające do Domiechowic zbiorą się o 9-ej przy ul. Podmiejskiej 21, do Teofilowa — o 10-ej przy ul. Kopcińskiego 54.

Dnia 24 bm. wyjazd do Barkowic Mokrych (zbiórka o 9-ej ul. Podmiejska 21), dnia 27 bm. wyjazd pięciu partii: do Przesieki, Podgórzyna i Szklarskiej Poręby (zbiórka o 19-ej na Dw. Kaliskim), do Rogowa — (zbiórka o 14-ej Dw. Fabr.) oraz do Ręczna — (zbiórka 9-ta ul. Podmiejska 21).

28 bm. — Łądek Zdrój, zbiórka 9.30 Dw. Kaliski.

29 bm. — Wiśniowa Góra, zbiórka o

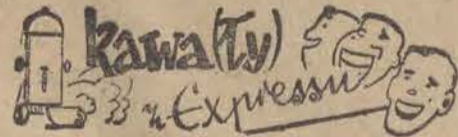
8-ej na Dw. Fabr., Głowno — o 7-ej na Dw. Kaliskim.

30 bm. — Żukowo, Kartuzy, Prabuty — zbiórka o 7-ej na Dw. Chojny.

31. bm. — Dąbrówka, zbiórka 10, Pl. 9-go Maja, Kolumna — zbiórka 9, Dw. Kaliski.

Dzieci udające się na kolonie letnie zabierają ze sobą koc, poduszczykę, białą pościelową i osobistą, ręcznik, szczoteczka do zębów, łyżkę, nóż, widelec i swetr. Dzieci wyjeżdżające do dalszych miejscowości powinny zabrać ze sobą również dobre buciki.

A teraz — apel pod adresem rodziców. Jeżeli chcecie, aby dzieci wesoło w jak najlepszym porządku wyjechały na kolonie — nie róbcie niepotrzebnego tłoku i rozgardiaszu. Najlepiej pożegnać się z dziećmi przed dworcem, gdyż blokując perony lub wchodząc do wagonów utrudniają innym dzieciom odnalezienie właściwych wagonów i dostanie się do nich! (y)

Pan Hipolit udał się na dworzec. Pociąg, którym miał wyjechać odchodził kiedyś o czwartek. Pan Hipolit przyszedł kwadrans przed czwartą, ale pociągu już nie było. Pyta więc w okienku informacji:

— Czy rozkład jazdy został zmieniony? Dlaczego pociąg do Kutna już odjechał?

— Bo widzi pan, teraz to jest tak. Ten pociąg odjeżdża teraz wcześniej, wcześniej on odjeżdżał później, ale później znowu będzie odjeżdżał wcześniej...

Miecio jest piłkarzem. Onegdaj zabrał swą znajomą na mecz. Znajoma pierwszy raz była na zawodach piłkarskich. Ale Miecio nie miał się czym pochwalić. Drużyna jego przegrała słomnie 8:0.

— No jak ci się podobało? — pyta Miecio po meczu.

— Owszem, bardzo, — odparła uprzejma znajoma. — Tylko nie rozumiem jednej rzeczy: po co na boisku są dwie bramki, skoro cały czas korzysta się tylko z jednej?

Oknem kibica

Po co to komu? — Coś pan taki przegrany, panie Pileczka? — Niby dlaczego mam nie być? To te to rowce mnie tak nastroiły. Na zawodach, uwa- żasz pan, byłem...

Młodzież — na ring

Przygotowania do „Pierwszego kroku” Na jesieni odbędzie się „Pierwszy krok bok- serski” dla młodzików. Wielu chłopców chci- ą być zapewne wzięci w nim udział. Przedtem jednak trzeba przejść odpowiednie przygoto- wanie. Kto więc z młodych amatorów boksu chciałby stanąć do „Pierwszego kroku”, wi- nię napisać się na kurs bokserki, organizo- wany przez „Bawelne” na boisku przy ul. Ogrodowej. Zapisy przyjmuje się w czasie zajęć na boisku w godzinach od 18 do 21.

TEATRY

Nowy — „MAKAR DUBRAWA” — 19.15. Im. Stefana Jaracza — Opera Śląska — Balety: „COPPELIA” Delibes’a i „ZIELO- NY KOGUT” O. Nedbała — godz. 19. Powszechny — Teatr nieczynny. „Osu” — „ŚLUBY MURARSKIE” — czyli wodewil warszawski — godz. 19.30 Łódź — Teatr nieczynny.

KINA

ADRIA — Nikt nie wie — 16, 18, 20. BAŁTYK — Przybrana córka — 16, 18.30, 21. BAJKA — Podróż Guliwera — 18, 20. GDYNIA — Kino nieczynne. HEL — Kino nieczynne. MUZA — Salawat, wódz Baszkirów — 18, 20. POLONIA — Oni mają ojczyznę — 17, 19, 21. PRZEDWIOŚNIE — Poszukiwacze złota — 18, 20. ROBOTNIK — Goal — 18, 20. ROMA — Kłopoty referenta Trziszki — 18, 20. REKORD — Arinka — 18, 20. STYLOWY — Elwira Madigan — 17.30, 20. ŚWIT — Pieśń tajgi — 18, 20. TĘCZA — Moja miła — 16.30, 18.30, 20.30. TATRY — Panna bez posagu — 16.30, 18.30, 20.30. WISŁA — Maaret — 16.30, 18.30, 20.30. WOLNOŚĆ — S. O. S. — 16, 18, 20. WŁÓKNIARZ — Kłopotliwe alibi — 16, 18.30, 20.30. ZACHETA — Młodzi marynarze — 18, 20.

Już 30 lat...

Turniej jubileuszowy ŁOZB

zgrupowani na widzewskim ringu najlepszych pięściarzy

W tym roku Łódzki Okręgowy Związek Bokser- ski obchodzić będzie 30-lecie swej działalności. Pragnąc nadać tej uroczystości jak najładniejszą oprawę sportową, ŁOZB postanowił dać mieszkańcom pier- wszorzędną atrakcję w po- staci międzyokręgowego turnieju pięściarskiego. Ta interesująca impreza będzie jednocześnie zapoczątkowaniem sezonu jesennego i odbędzie się we wrześniu w Hali Sportowej na Widzewie. Na ringu widzew- skim spotkają się wtedy najlepsi pięściarze Wybrzeża, Poznania, Śląska i oczywiście — Ło- dzi. Turniej rozpocznie się 30 września, tj. w so- botę, o godzinie 19. Przez ring przewinie się 32 bokserów. Postanowiono bowiem, iż pro-

Pomoc sportu robotniczego sportowi wiejskiemu

Dokąd wybierają się w niedzielę zawodnicy łódzcy

Stadiony łódzkie świecić będą w nad- chodzącą niedzielę pustkami. Sportowcy, dawszy poprzed- niego dnia szereg a- trakcyjnych imprez dla publiczności łódz- kiej, dadzą je w nie- dzielę dla publiczno- ści wiejskiej. „Najazd” sporto- wów łódzkich na ok- lizne wsie będzie bardzo liczny. Wybierają się bowiem do nich zawodnicy wszystkich Zrzeszeń Sportowych. Ogółem wyjedzie na wieś 18 ekip sportowych, przy czym hasłem imprezy będzie „Pomoc spor- tu robotniczego — sportowi wiejskiemu”. Zawodnicy łódzkich klubów sportowych zbiorą się już przed 7 rano przed gmachem ORZZ i o 7-ej wyruszą stamtąd do wyznaczonych im miejscowości. Zrzeszenie „Włóknierz” udaje się do 6 miej- scowości, a mianowicie do Wydzyna, Pniewa, Pyszkowa, Pławna, Puczniewa i Lipiec. Zawodnicy „Unii” odwiedzą wieś Katarzynów, „Ogniwa” — wsie Smardzewice, Kompinę, Przedbórz, Zalesie i Rabeń, „Kolejarza” — Sobótkę, „Stali” — Wolbórz i „Spójni” — Sę- dziejowice. Przybywszy na miejsce, sportowcy łódzcy pomogą tamtejszym LZS-om w organizowaniu imprez na odznakę „Sprawy do pracy i o- bronny”, a więc biegów na 60 i 100 m, skoków i rzutów oraz zawodów pływackich. Po południu natomiast sportowcy wiejscy i miejscy zorganizują wspólne ogniska i zaba- wy.

Można nawet no domce...

Wyścigi dla turystów

Każdy będzie mógł wziąć udział w tej imprezie

W celu jak najszerszego spopularyzowania kolar- stwa na prowincji, Zarząd ZKS „Unia — Concordia” w Piotrkowie Tryb. orga- nizuje w dniu 23 lipca pro- pagandowy wyścig szoso- wy, dostępny dla posiadaczy zwykłych rowerów tu- rystycznych. Imprezy takiej jeszcze w Piotrkowie nie było, toteż zainteresuje ona bez wąt- pienia całą młodzież okolicznych wsi. Zawod- nicy LZS czy też młodzież wiejska niezerze- so na z pewnością stawia się licznie na starcie. Rzecz prosta, wyścig ten dostępny będzie również dla młodzieży z terenu miasta. Jeśli chodzi o ewentualnych uczestników wyścigu z Łodzi, zbiorą się oni o godz. 17.30 na Placu Niepodległości, skąd pod kierunkiem kapitana turystycznego okręgu, Czyży, udadzą się wraz z turystami wszystkich łódzkich klubów do Piotrkowa. Wycieczka ta wyruszy tempem „spacero- wym”, gdyż czasu do rozpoczęcia wyścigu bę- dzie dość dużo. Impreze wyznaczono bowiem

na godziny popołudniowe. Dystans wyścigu również nie będzie dla uczestników nastrecał żadnych trudności, wyniesie bowiem od 20 do 25 km. Ten niewielki wysiłek dostarczy uczestnikom wyścigu w Piotrkowie wiele przyjemności. Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Kolar- skiego postanowił bowiem ofiarować pamiątko- we dyplomy dziesięciu zawodnikom, którzy uzy- skali najlepsze wyniki. Zawody lotnicze Obchód Święta Lotnictwa odbędzie się w rb. pod znakiem siły i gotowości obrony pokoju. Stanie się on równocześnie przeglądem osią- gnięć naszego lotnictwa sportowego. W Łodzi główne imprezy związane z ob- chodem święta przewidziane są w dniu 27 sierpnia. Złożą się na nie m. in.: pokazy lot- nictwa wojskowego i cywilnego, loty propa- gandowe, zawody szybowcowe, modelarskie itp. Morze zabrało jej ojca, czyżby miało również zabrać ukochanego?... — A może, los się zlituje i uratuje się nasz Andriusz! — uspokajała Katuszę Anna Iljczna. Komisarz Nikitin nie był marynarzem i dlatego też miał nadzieję: może „Wa- luta” ocalała, chociaż w zarządzie okrę- towym powiedzieli mu, że „Waluta” na- pewno już dawno zatonała. Na całym Czarnym morzu nie znalazło by się dzie- sięciu marynarzy, którzyby uwierzyli w ocalenie dziesięcioletniego jedno- maszowego szkunera... A on wciąż jeszcze walczył i walczył, nie bacząc na to, że wiatr uniósł za bur- tę maszt i ostatnią szalupę. — Gdyby się chociaż trochę ociepliło, — pomyślał Jermakow, — gdyby cho- ciał trochę było ciepłej. Z każdą godziną robiło się zimniej i fale które załawały pokład, nie spływały już w całości za burtę, ale powiększały płaty lodu na pokładzie. Pokład, poręcz- trapu, resztki takielunku, okienka ład- downi, karabin, wszystko to było pokry- te płatami lodu. Bukszpryt zamienił się w kawał lodu potwornej grubości. Strażnicy bez odпочynku, odrąby- wali gruzy lodu, ale z każdą minutą by- ło go więcej. Szkunier osiadał.

POZNANEM sportowców

LESZEK DUKWICZ Ze jest otoczony zwierzętami, to nie fantaz- ja rysownika. Popularny w kołach sportowych Łodzi prezes „Ogniwa”, jest bowiem także dy- rektorem ZOO. Spróbujmy więc zadzwonić do ZOO. Tam go napewno zastaniemy. Ciekawe, co o sobie powie. — Hallo, czy dyrektor? „Express” się kla- nia!... — Aa, moje uszanowanie. Czym mogę słu- żyć? — Garścią wiadomości o sobie. Oczywiście z dziedzin sportowej. O małpkach kiedy in- dziej napiszemy... Jest pan przecież także czynnym zawodnikiem? — Owszem, strzelam do rzutków. Startowa- łem ostatnio na mistrzostwach strzeleckich okręgu. — I co z tego wynikło? — Zajłem piąte miejsce. — A pierusze?... — Aż wstyd, się przyznać. Zajęła je kobie- ta. Koleżanka Krzymuska. Jedyną pociechą jest to, że również należy do „Ogniwa”. — A może coś o planach sekcji strzeleckiej? Żyjemy teraz przygotowaniem do mistrzostw Polski w Szczecinie. Wysyłamy tam najlep- szych strzelców. Co tam dziają, zobaczymy... — Wobec tego — powodzenia!...

Spróbuj i ty!...

Turniej dla wszystkich W ramach Czynu Lipcowego dla uczczenia Święta Odrodzenia działacze Łódz. Okręgowego Związku Tenisa Stołowego postanowili zor- ganizować „Wielki turniej dla niestowarzy- szonych”. Duże pole do popisu będą w nim miały przede wszystkim nasze koła sportowe. Organizując tego rodzaju imprezy ŁOZTS pragnie „wylowić” wybijające się talenty. Zapisy na turniej przyjmowane będą w dniach od 19 do 21 bm. w godzinach między 17.30 a 21 w świetlicy Elektrowni przy ulicy Daszyńskiego 58. Księgowego, tkaczy i tkaczki na krosna an- gielskie, robotników gospodarczych, pracow- ników magazynowych i gospodarczych, dwóch tokarzy, wykwalifikowanych ślusarzy oraz dwóch spawaczy i prządki zatrudnia natychmiast Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Stanisława Kunieckiego, ul. Rembie- lińskiego 2. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 460

Kapitan „Starego żółwia”

„Żeby prędzej nastał dzień! Gdyby już był dzień. Przy świetle dziennym burza nie jest tak straszna...” Załoga „Waluty”, walczyła zaciekle z burzą: zwinęli żagie, umocowali zerwa- ne bloki, z uporem trzymali szkuner przeciw falam. Płótno żaglowe pokryło się lodem. Szkaty stwardniały na mro- zie i ludzie chwytając się ich, kaleczyli sobie ręce i łamali paznokcie. Morze szumiąco złowieszczę. I „Wa- luta” coraz mniej posłuszna sterowi, szła w różne strony.

ROZDZIAŁ IV

Minęła druga doba i burza wciąż nie ustawała. Wiatr wyrwał w parku odes- kim drzewa, podrzucał je, jak liście kło- nowe, unosił nad domami zerwane z da- chów kawały białych.

Wciąż było słychać w eterze stacje alarmujące o wypadkach: W Noworo- syjsku wyrzuciło na kamienie statek, który przybił z Piotrogradu po cement, w Jalcie rozbiło holownik „Silny”, na trawersie Budgoso natknął się na mie- lizne i zatonał włoski okręt — cysterna „Neapol”, u brzegów tureckich uległ wypadkowi angielski torpedowiec.

Barometr wciąż spadał. Burza przy- gnała z północ-wschodu masę zimnego powietrza. Ulice Odessy pokryły się su- chą, śnieżną kaszą. Skorupa lodowa okrażyła przystań. Wiatr rozszalał się, dał z nieopisaną siłą...

Katia Popowa leżała w łóżku i z trwo- gą przysłuchiwała się głosom huraga- nu. Wiedziała co znaczy taka burza, a jednak czekała: nagle otworzą się drzwi — i wejdzie Andrze!